

Testbed: Hypnagogic Speculations on Pillows

Διπλωματική Εργασία

Διονύσης Παπά

επιβλέπουσα: Κατερίνα Κοτζιά

Ζούμε στην εποχή της στιγμής, σε έναν φρενήρη, παγκοσμιοποιημένο χρόνο, όπου ο χτύπος του ρολογιού μοιάζει να είναι «ο τακτικός συλλογικός ρυθμός της μηχανής». Στην καθημερινότητά μας, οι ρυθμοί που επιβάλλονται από την κοινωνία, η οποία λειτουργεί γύρω από την ανάγκη για παραγωγικότητα και συνεχή δραστηριότητα, αναγκάζουν το σώμα να προσαρμοστεί σε χρονοδιαγράμματα που σπάνια συγχρονίζονται με το βιολογικό ρολόι. Αυτά τα μοτίβα καθορίζονται από κοινωνικές και τεχνολογικές συνθήκες, όπως το ωράριο εργασίας, η χρήση τεχνητού φωτός και οι σύγχρονες τεχνολογίες.

Netflix US
@netflix

Sleep is my greatest enemy.

5:32 PM · 4/17/17 · [Twitter for iPhone](#)

3,119 Retweets **6,431 Likes**

Αναγνωρίζοντας τη συνενοχή της αρχιτεκτονικής σε έναν όλο και πιο αγχωτικό και ζωντανό κόσμο, πώς μπορούμε να ανταπεξέλθουμε στην υπερ-μηχανοποίηση της καθημερινής ζωής; Η αδράνεια, είτε μέσω του ύπνου, των ονείρων, ενός υπνάκου ή του διαλογισμού, δεν είναι χαμένος, χρόνος, αλλά, αντίθετα, είναι ζωτικός για την επιβίωσή μας και την εξέλιξή μας.

Το πρότζεκτ διερευνά τη σχέση ανάμεσα στον ύπνο και τους σύγχρονους ρυθμούς ζωής, μέσα από μια σειρά apparatus εμπνευσμένων από το βιβλίο 24/7: Late Capitalism and the Ends of Sleep του Jonathan Crary. Στόχος είναι να εξεταστεί κατά πόσο οι καταστάσεις ύπνου και εγρήγορσης μπορούν να θεωρηθούν ανταλλάξιμες, ενώ παράλληλα τίθενται ερωτήματα γύρω από το πώς η αρχιτεκτονική μπορεί να ανταποκριθεί στους διαταραγμένους ρυθμούς ύπνου που διαμορφώνει το περιβάλλον συνεχούς δραστηριότητας.

Καταγράφοντας ένα γλωσσάρι του ύπνου, και αξιοποιώντας τεχνολογίες και ετερόκλητα αντικείμενα, ανέπτυξα μια σειρά σεναρίων, αντικειμένων και παρεμβάσεων για να διευκολυνθεί αυτή η διερεύνηση.

**SHOPPING
WHILE
SLEEPING IS A
FASCINATING
IDEA**

**IT'S NOT
AN ILLUSION

TIME IS MOVING
FASTER**

**INSOMNIA
IS BAD
FOR
BUSINESS**

**SLEEP IS
THE NEW
LUXURY**

**WHEN LIFE
BECOMES
A LINE-UP OF
TASKS YOUR
SENSE OF TIME
BEGINS TO
SHRINK**

**LOST HOURS
DON'T
REFUND
THEMSELVES**

**IT'S ALL
HAPPENING
FASTER THAN
WE
THOUGHT**

**I HATE
TIME**

**EXPLAIN
CLOCKS TO
SOMEONE
FROM
1304**

**I WANT
MY TIME
BACK**

Πρόκειται για ένα παιδαγωγικό περιβάλλον όπου τα αντικείμενα, σχεδιασμένα με μια περιπετειώση προσέγγιση στις χωρικές και αισθητικές παραδοχές, λειτουργούν ως ενεργοί καταλύτες για τους χρήστες του. Δεν επιχειρούν να ελέγξουν ή να επιβάλουν τον ύπνο αλλά να τον εκθέσουν, να τον αποκαλύψουν και να ενισχύσουν την εμπειρία του, ενθαρρυνοντας παράλληλα τους χρήστες να επανεξετάσουν τον τρόπο με τον οποίο ξεκουράζονται, ονειρεύονται και μοιράζονται συλλογικές εμπειρίες ηρεμίας.

Αρχικά παρουσιάζονται ως βοηθήματα ύπνου, χωρίς να υπόσχονται τον τέλειο ύπνο στον χρήστη αλλά προπονώντας τον να κοιμάται “σωστά”. Στην ουσία όμως είναι εργαλεία δυσφορίας που υπογραμμίζουν το αδιέξοδο. Η ενόχληση, η υπερδιέγερση ή η αμηχανία ενσωματώθηκαν ως βασικά στοιχεία του σχεδιασμού αναπαράγοντας την εσωτερική ένταση του 24/7 ανθρώπου, την αίσθηση πως δεν υπάρχει διαφυγή ούτε στον ύπνο.

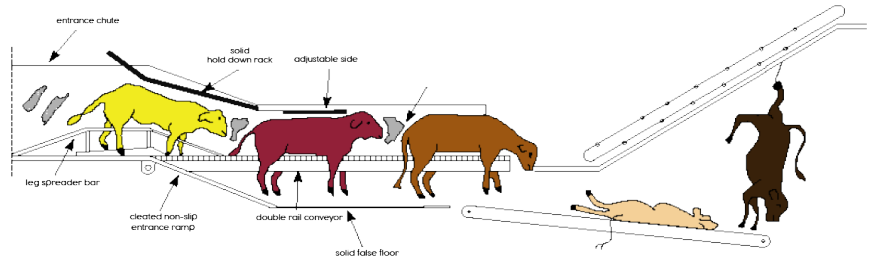
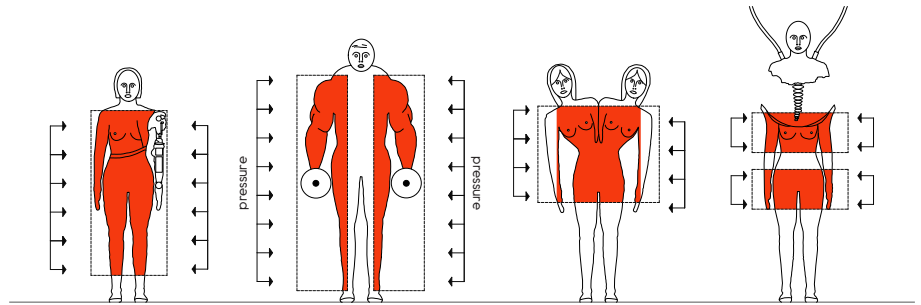
Το sleep tight διερευνά τις αρχές του deep pressure stimulation (την ιδέα ότι η έντονη, ομοιόμορφη πίεση μπορεί να προσφέρει χαλάρωση και ανακούφιση). Όταν ασκείται πίεση στο σώμα, όπως από μια βαριά κουβέρτα ή ένα μαξιλάρι ή μια αγκαλιά, ενεργοποιούνται αισθητηριακοί υποδοχείς στο δέρμα που στέλνουν σήματα στον εγκέφαλο, διεγείροντας το νευρικό σύστημα μειώνοντας την ένταση και προάγοντας τη χαλάρωση. Αυτή η διαδικασία έχει συνδεθεί με την έκκριση ενδορφινών και οξυτοκίνης, ορμονών που συνδέονται με την αίσθηση της ασφάλειας.

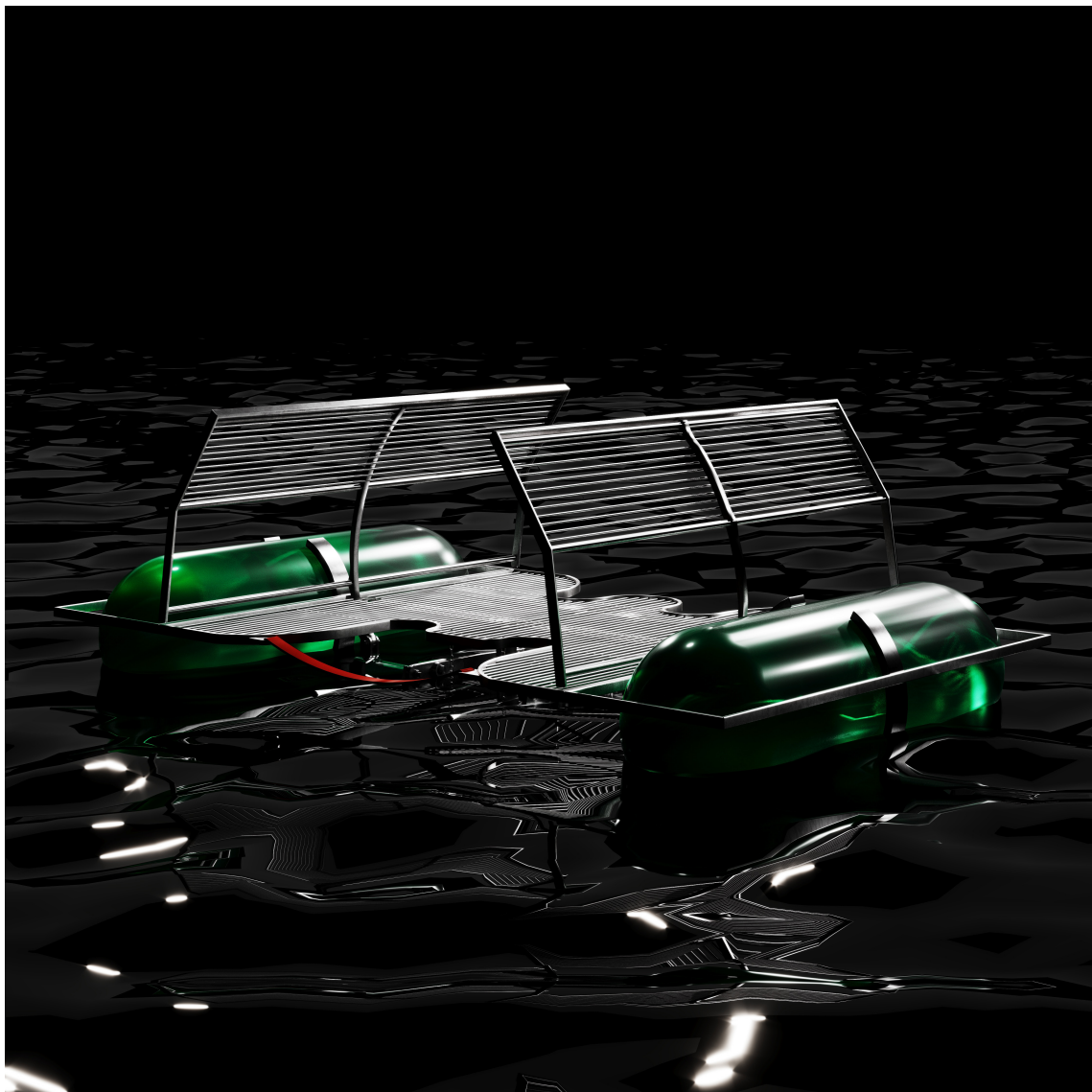
Η εμπειρία ενεργοποιείται με την πίεση δύο χειρολαβών συνδεδεμένων σε ένα μηχανισμό πολλαπλών αξόνων. Όταν οι χειρολαβές πιεστούν κάθετα προς τα κάτω από τον χρήστη, η κίνηση μεταδίδεται σε έναν οριζόντιο άξονα σηκώνοντας την αντίθετη γωνία προς τα πάνω.

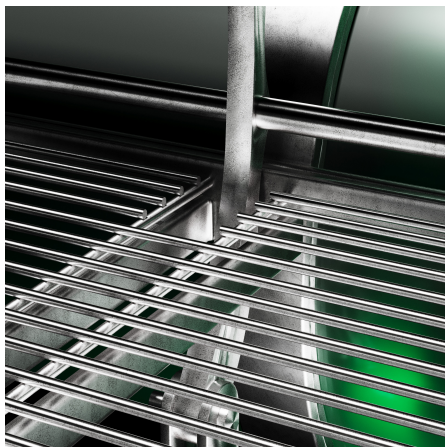
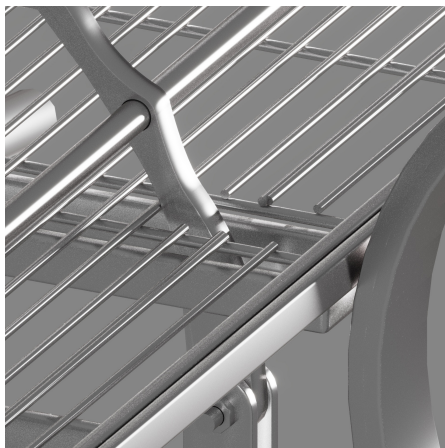
Αισθητικά και συμβολικά, το αντικείμενο αντλεί αναφορές από τα animal chutes. Το animal chute είναι μια κατασκευή που χρησιμοποιείται κυρίως στην κτηνοτροφία για τη συγκράτηση και καθοδήγηση των ζώων, όπως βοοειδή ή πρόβατα. Το chute περιορίζει την κίνηση του ζώου, κρατώντας το σταθερό σε μία θέση, ώστε να μπορούν να πραγματοποιηθούν διαδικασίες όπως εμβολιασμοί, εξετάσεις, ζύγιση ή σφαγή.

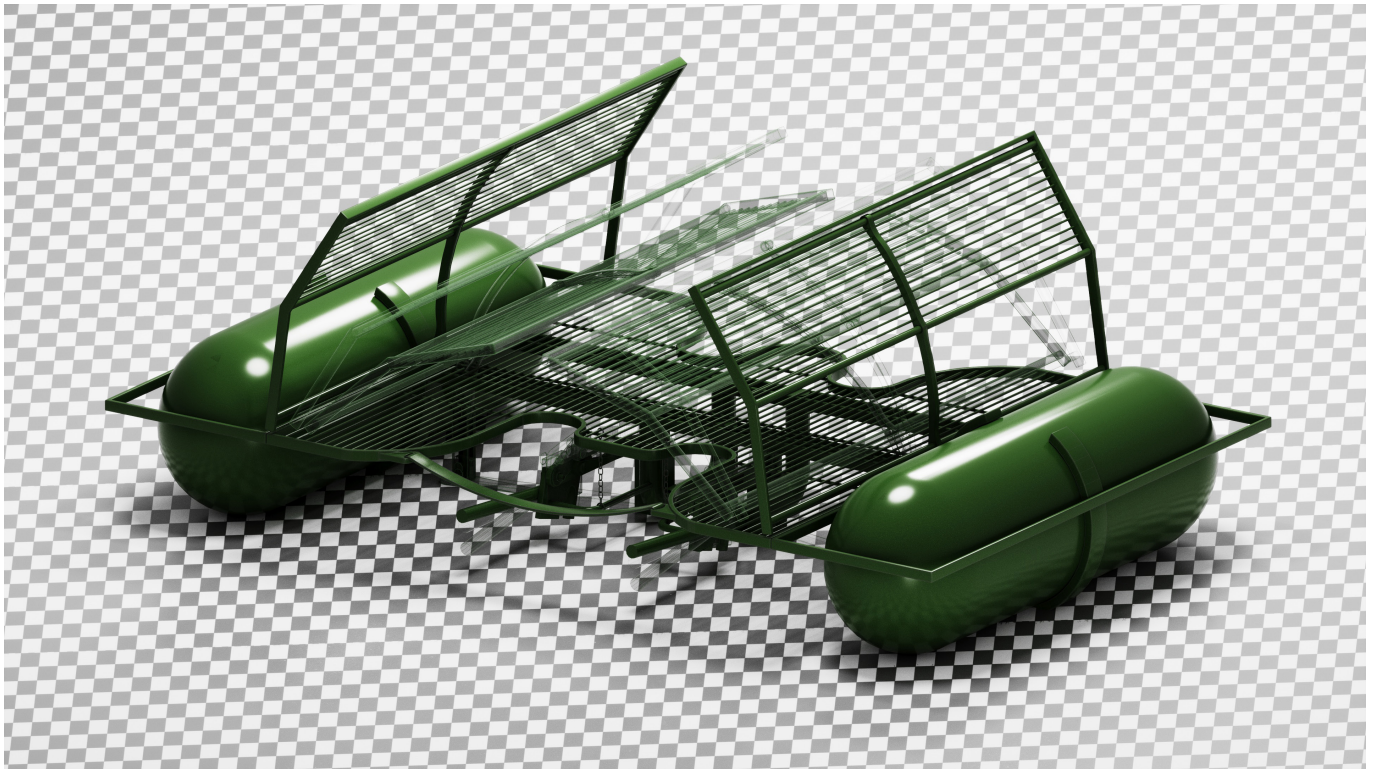
Η λειτουργία του βασίζεται σε τρεις άξονες: πρώτον, συγκράτηση και περιορισμός της κίνησης, που μειώνει τον κίνδυνο τραυματισμού· δεύτερον, διευκόλυνση χειρισμών, επιτρέποντας στον άνθρωπο να εκτελεί τις απαιτούμενες ενέργειες με ευκολία και τρίτον, καθοδήγηση, καθώς τα chute συνδέονται με διαδρόμους ή κλουβιά που οδηγούν τα ζώα από το ένα σημείο στο άλλο χωρίς πανικό.

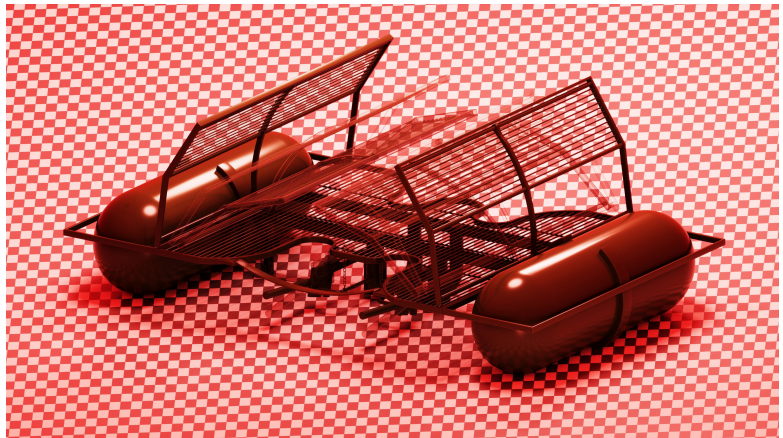

Με παρόμοιο τρόπο, το sleep tight διαθέτει προκαθορισμένη θέση για το κεφάλι, υποστηριζόμενη από έναν ιμάντα στην μπροστινή πλευρά, καθώς και εσοχές που υποδεικνύουν τη σωστή θέση για τα πόδια και τα χέρια, εξασφαλίζοντας ότι ο χρήστης τοποθετεί το σώμα του σωστά και σταθερά.

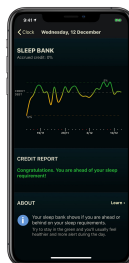
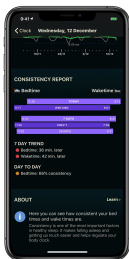
Ο ιμάντας για την τοποθέτηση του κεφαλιού είναι πορτοκαλί, χρώμα που παραπέμπει στις διασωστικές λέμβους και τα σωστικά μέσα. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, λειτουργεί συμβολικά ως μια “διασωστική λέμβος για τον ύπνο”.

Η επιλογή των μεταλλικών φύλλων επιτρέπει την αίσθηση σταθερής, ομοιόμορφης πίεσης, διαφορετικής από οποιοδήποτε μαξιλάρι ή κάποιο μαλακό υλικό.

Ωστόσο εδώ η εμπειρία φτάνει στην υπερβολή αφού η αίσθηση της πίεσης μεταμορφώνεται σε μια κατάσταση περιορισμού, που σχετίζεται άμεσα με την ιδέα της απώλειας ελέγχου και της απορρόφησης του σώματος σε ένα περιβάλλον που υποτίθεται ότι φροντίζει, αλλά τελικά το υποδουλώνει.

Ο ύπνος είναι ένα σημείο στο οποίο δεν μπορεί να διεισδύσει πλήρως η αγορά. Ωστόσο, ακόμα και ο ύπνος κατακτάται από την τεχνολογία, με εφαρμογές παρακολούθησης ύπνου ή συνήθειες που διαμορφώνονται για να αυξάνουν την παραγωγικότητα μετά την ανάπαυση. Εφαρμογές, κοινωνικά δίκτυα και έξυπνες συσκευές ενισχύουν τη διαρκή συνδεσιμότητα, ακυρώνοντας την έννοια του “κλεισίματος” ή της αποσύνδεσης. Η βιομηχανία του wellness υπόσχεται γαλήνιο ύπνο μέσα από εφαρμογές, μετρητές REM και καθοδηγούμενους ήχους.

Στην πιο οικεία του μορφή, το μαξιλάρι θεωρείται συνήθως βοήθημα ύπνου. Ωστόσο, ως προσωπικό αντικείμενο, μπορεί επίσης να λειτουργήσει ως μνημονικό εργαλείο που αποκαλύπτει ατομικές και πολιτιστικές ταυτότητες και αναμνήσεις. Τα μαξιλάρια διαφέρουν σε μορφή και χρήση από κοινότητα σε κοινότητα: τελετουργικά μαξιλάρια που χρησιμοποιούνται σε ινδουιστικές γαμήλιες τελετές, ιατρικά μαξιλάρια κοινά σε ασιατικές κοινότητες, βοηθητικά μαξιλάρια για στήριξη των χεριών στα σαλόνια νυχτών του Sirene Nail Bar. Τα μαξιλάρια, ως πολιτισμικοί δείκτες, γίνονται αφετηρία για αφηγήσεις.

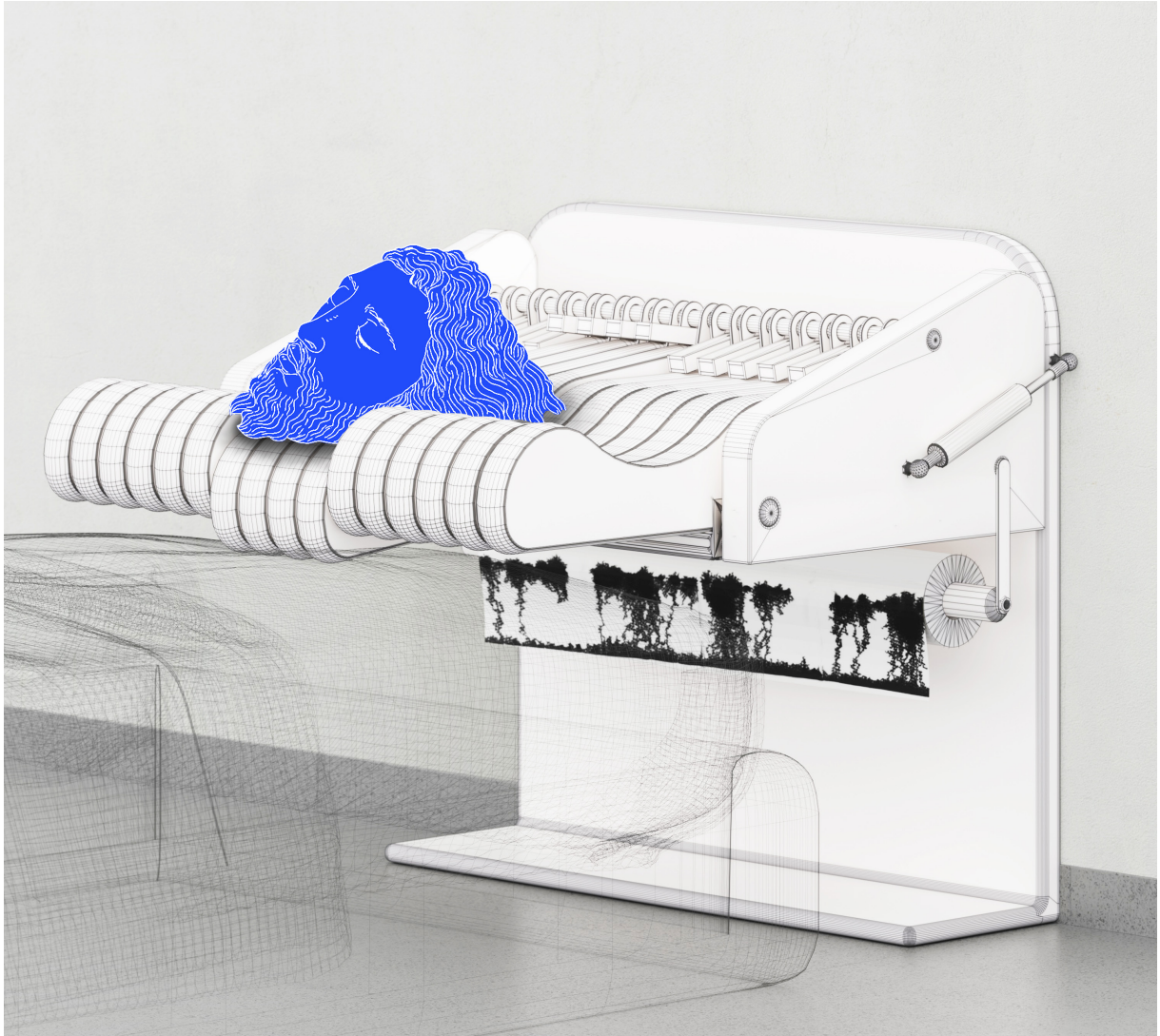
Συνδιάζοντας αυτές τι δυο σκέψεις το apparatus που πορέκυψε παίρνει την μορφή ενός μαξιλαριού σχεδιασμένο για να μετατρέπει τη σωματική κίνηση κατά τη διάρκεια του ύπνου σε οπτική αφήγηση. Είναι μια απεικόνιση δεδομένων σε πραγματικό χρόνο. Η επιφάνειά του είναι διαχωρισμένη σε επιμέρους τμήματα –σαν πλήκτρα– που αποκρίνονται στην πίεση του σώματος. Καθώς ο χρήστης κινείται στον ύπνο, τα πλήκτρα που δέχονται πίεση ενεργοποιούν την πίσω πλευρά τους, όπου είναι τοποθετημένα μικρά δοχεία με μελάνι. Η πίεση προκαλεί σταδιακή εκροή μελανιού πάνω σε ένα στρωμένο φύλλο χαρτιού, δημιουργώντας ένα αφαιρετικό διάγραμμα της νυχτερινής κινητικότητας του σώματος.

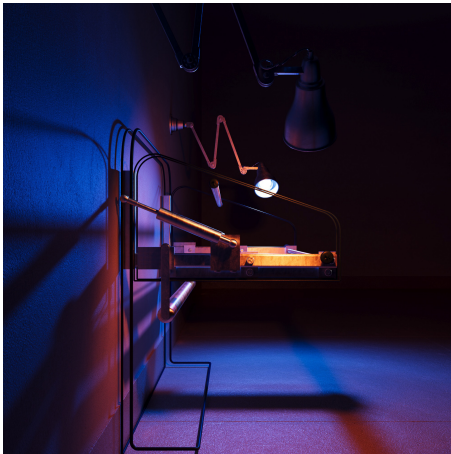
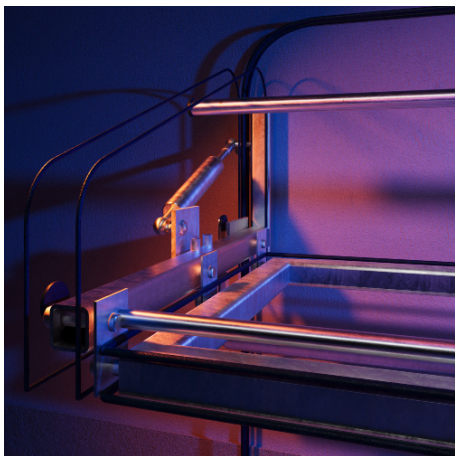

side elevation 1:10

soft ground

Το μαξιλάρι λειτουργεί ως μια αναλογική συσκευή παρακολούθησης και αντλεί από την τρέχουσα κουλτούρα του self-tracking και της συνεχούς αυτοπαρατήρησης. Το σώμα, αντί να αποδεσμεύεται από την ανάγκη για απόδοση, συνεχίζει να «παράγει», έστω και ακούσια, μια ροή δεδομένων, εντείνοντας την ιδέα ότι δεν υπάρχει πια χρόνος χωρίς λειτουργικότητα.

Το διάγραμμα που δημιουργείται μπορεί να διαβαστεί σαν ένας χάρτης του σωματικού ρυθμού, που έμμεσα υπονοεί την ποιότητα ή τα στάδια του ύπνου. Η έντονη κίνηση κατά τον ύπνο συνήθως υποδηλώνει ελαφρύ ύπνο ή διαταραχές ύπνου, όπως αυξημένο στρες, ανησυχία ή ένα ακατάστατο περιβάλλον. Η μικρή ή περιορισμένη κίνηση υποδηλώνει βαθύτερο ύπνο, κατά τον οποίο το σώμα έχει χαλαρώσει περισσότερο. Η κινητικότητα περιορίζεται σε μικρές διορθώσεις θέσης και δείχνει ότι το περιβάλλον είναι ασφαλές και άνετο, επιτρέποντας στο σώμα να χαλαρώσει σταδιακά. Η καθόλου κίνηση συνδέεται με πολύ βαθύ ύπνο ή υπερβολική χαλάρωση και οι εξωτερικοί ερεθισμοί δεν προκαλούν αντανakλαστικές κινήσεις.

Το dreamers dream σχολιαζει πώς ακόμη και η πράξη του ύπνου, η τελευταία πράξη απόσυρσης από το κοινωνικό σώμα, μπορεί να γίνει σημείο ελέγχου, μετατρέποντας τον σε παραγωγική διαδικασία άγχους ή εκμετάλλευσης.

SOMNOPROXY

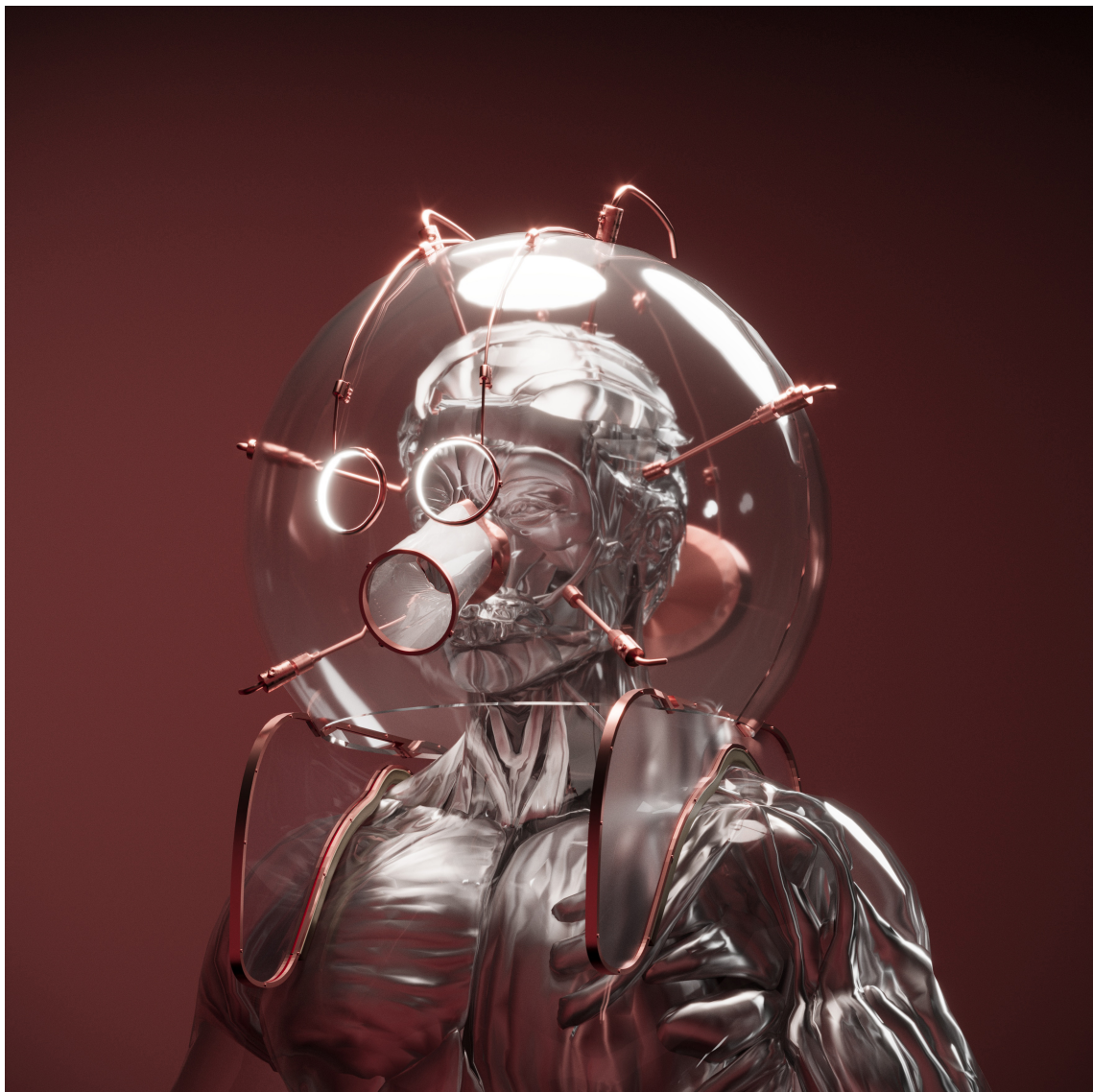

Το επόμενο apparatus πηγάζει και αυτό από δύο συλλογιστικές πορείες που συνδεονται άμεσα μεταξύ τους: Η πρώτη προέκυψε από το βιβλίο του Jonathan Crary όπου υπάρχει ο υπότιτλος «Ο ύστερος καπιταλισμός και το τέλος του ύπνου» και σε αυτό περιγράφει πώς οι τεχνολογικές εξελίξεις που μας κρατούν «πάντα συνδεδεμένους» – όπως η τηλεόραση, τα βιντεοπαιχνίδια, τα διαδικτυακά τυχερά παιχνίδια και η διαδικτυακή πορνογραφία – έχουν εντείνει την κατανάλωση 24 ώρες το 24ωρο, διαταράσσοντας τις περιόδους εγρήγορσης και ύπνου.

Από αυτή τη διαπίστωση αναδύεται η δεύτερη συλλογιστική πορεία, που συνδέεται με το φαινόμενο της “Revenge Bedtime Procrastination”. Πρόκειται για την τάση των ανθρώπων να αναβάλλουν τον ύπνο ώστε να κερδίσουν χρόνο για προσωπικές δραστηριότητες, κυρίως λόγω φορτωμένου προγράμματος.

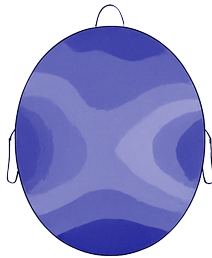
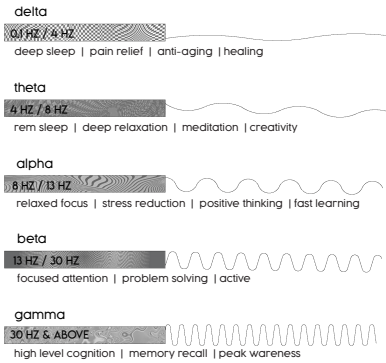
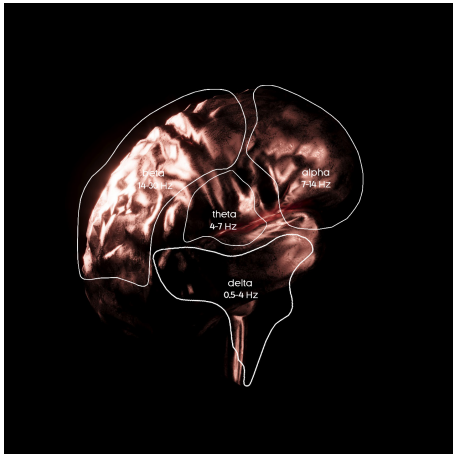
Το αντικείμενο παίρνει τη μορφή ενός κυκλικού “κράνους που σχεδιάστηκε για να επεμβαίνει στους κιρκαδικούς ρυθμούς και τις εγκεφαλικές συχνότητες του χρήστη μέσω οπτικών ερεθισμάτων. Ο κιρκάδιος ρυθμός είναι το εσωτερικό βιολογικό ρολόι του σώματος, που ρυθμίζει τους κύκλους ύπνου-εγρήγορσης και άλλες φυσιολογικές λειτουργίες μέσα σε ένα 24ωρο, επηρεαζόμενο κυρίως από το φως και το σκοτάδι.

Το σφαιρικό σχήμα επιλέχθηκε γιατί ένα στρογγυλό, λείο κράνος δεν προσφέρει καμία επιφάνεια στήριξης, ενώ ο τρόπος που τοποθετείται στο κεφάλι είναι μέσω αποστατών με στόχο αν επιχειρήσεις να γείρεις ή να κοιμηθείς μέσα σε αυτό, το σώμα και το κεφάλι σου δεν βρίσκουν σημείο ανάπαυσης. Αυτό δημιουργεί σωματική ενόχληση, έναν μικρό αλλά σταθερό βασανισμό – το κράνος που υποτίθεται πως “σε κοιμίζει”, σε εμποδίζει από το να κοιμηθείς.

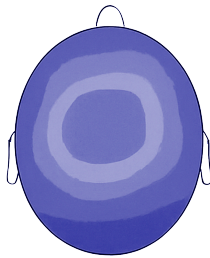
Βασισμένο στην τεχνική του photic entrainment — δηλαδή τη ρύθμιση των εγκεφαλικών κυμάτων μέσω οπτικών ερεθισμάτων σε συγκεκριμένες συχνότητες — το κράνος διαθέτει δύο ανοιχτές υποδοχές στα μάτια, γύρω από τις οποίες είναι ενσωματωμένο ένα σύστημα από LED. Παρατηρώντας μια συγκεκριμένη συχνότητα ταλάντωσης, ο εγκέφαλος μπορεί να συγχρονιστεί με την ίδια συχνότητα. Μέσω ρυθμικών διακυμάνσεων φωτός και χρώματος, χορογραφημένων από έναν ενσωματωμένο μικροεπεξεργαστή στο πίσω μέρος του κράνους, οι επιλεγμένες συχνότητες βασίζονται στα μοτίβα των εγκεφαλικών κυμάτων σε διαφορετικά στάδια του ύπνου. Το κράνος προγραμματίζει το νευρικό σύστημα ώστε να προκαλέσει μικρούς υπνικούς κύκλους ή καταστάσεις ελαφριάς αποσύνδεσης, παρομοιάζοντας τις φάσεις εισόδου και εξόδου από τον ύπνο.

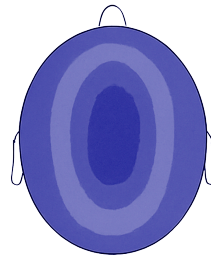
unsynced brain

Your current brainwave pattern is unintelligible and unbalanced. Thought processes are restricted, making focus and clarity difficult, and the mind is prone to anxiety.

after 15 minutes

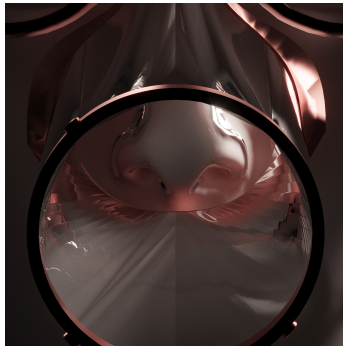
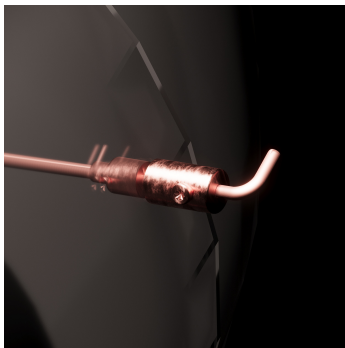
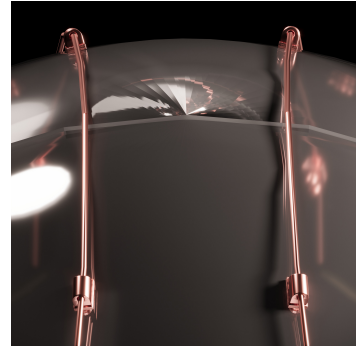
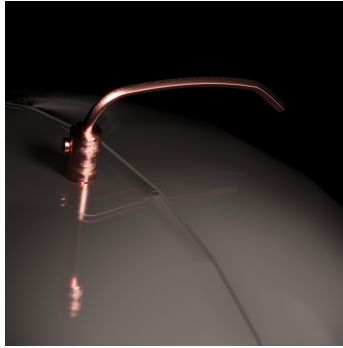
by harmonizing and balancing both hemispheres, your brain is able to work in complete sync. This makes the communication of thoughts, information, and responses more effortless, efficient, and coherent. You may notice a sense of clarity and flow, as if your mind is truly aligned.

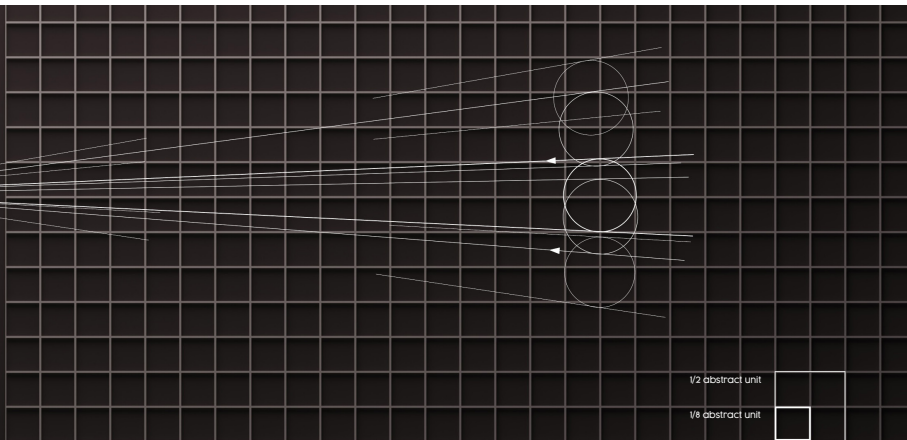

after 4 minutes

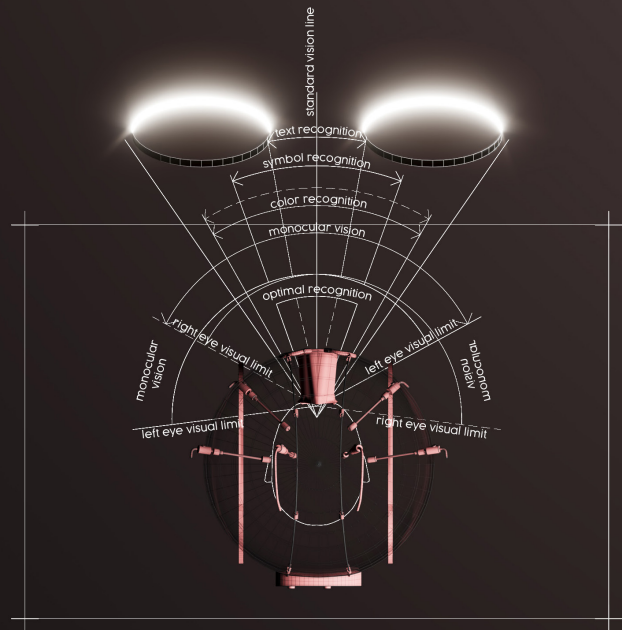
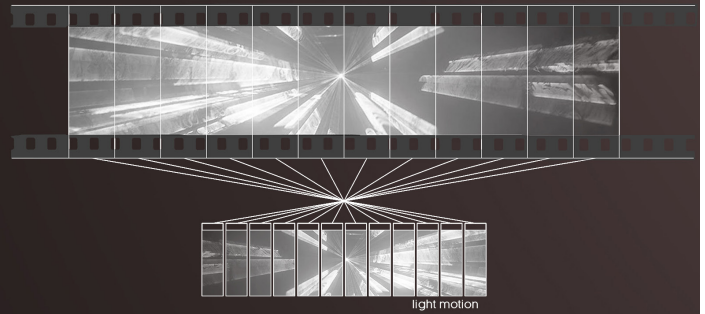
Ο σχεδιασμός , φέρει ένα ημιδιαφανές χωνι στο σημείο της μύτης ενθαρρύνοντας τη ρινική αναπνοή – μια τεχνική που σχετίζεται με την επίτευξη lucid dreaming.

Η επιλογή της συνδεσης των lucid dreams αφορά ένα υποκείμενο που καλείται να ελέγξει ακόμα και τα όνειρά του, να τα μετατρέψει σε παραγωγική εμπειρία – είτε για αυτογνωσία, είτε για επίλυση προβλημάτων, είτε απλώς για να μη σπαταλά “νεκρό χρόνο”.

elevation of gaze under optical synchronization 1:5

elevation of gaze under optical synchronization 15

Το έργο λειτουργεί ως ένα τεχνολογικό ίχνος μιας εμπειρίας που αποτυπώνει όχι τη φύση, αλλά την αδυναμία της τεχνολογίας να την αναπαραγάγει με ακρίβεια. Λειτουργώντας ως εργαλείο αποσυγχρονισμού και επανασυγχρονισμού του κιρκάδιου ρυθμού, το αντικείμενο σχολιάζει την πιθανότητα ελέγχου και «πειρατείας» του ίδιου του εγκεφάλου μέσα από τεχνολογίες που αξιοποιούν τα ευάλwτα σημεία της κυκλικής του λειτουργίας.

Ο στόχος δεν είναι απαραίτητα η ξεκούραση, αλλά η είσοδος σε μια ενδιάμεση, χειραγωγήσιμη ζώνη, στην οποία ο εγκέφαλος είναι ευάλwτος, ανοιχτός σε επανεκπαίδευση ή παραμόρφωση παρακάμπτοντας τα φυσικά σήματα του σώματος. Το έργο υπογραμμίζει τη δύναμη της σχέσης μας με τον ύπνο και πώς αυτή μεταβάλλεται και αλλάζει κατά τη διάρκεια των 24 ωρών, καθώς προχωράμε προς μια κοινωνία που είναι όλο και πιο ξύπνια.

Ενώ τα γυαλιά θα παρέπεμπαν σε εργαλείο χαλάρωσης ή αξεσουάρ ευεξίας, το κράνος περικλείει πλήρως το κεφάλι, δημιουργώντας απομόνωση, απώλεια επαφής με το περιβάλλον και μια τεχνητή ζώνη ύπαρξης. Φέρει ιατρικές και πειραματικές εικόνες, δηλώνοντας προστασία αλλά και έλεγχο.

Το αντικείμενο δεν υπόσχεται θεραπεία, αντιθέτως, σχολιάζει την επιθυμία για τεχνολογικά “χακαρίσματα” της χαλάρωσης, μετατρέποντας το σώμα σε πεδίο πειραματισμού. Η εμπειρία μετατρέπεται σε μια τελετουργία αυτοκαταναγκασμού: ο χρήστης βρίσκεται παγιδευμένος ανάμεσα στην επιθυμία για χαλάρωση και την άμεση σωματική δυσφορία. Αυτή η ένταση θυμίζει τη χρήση υπνωτικών ουσιών ή ηρεμιστικών φαρμάκων, όπου η ανακούφιση συνοδεύεται από απώλεια ελέγχου και ενίοτε πόνο ή ακόμη και εξάρτηση.

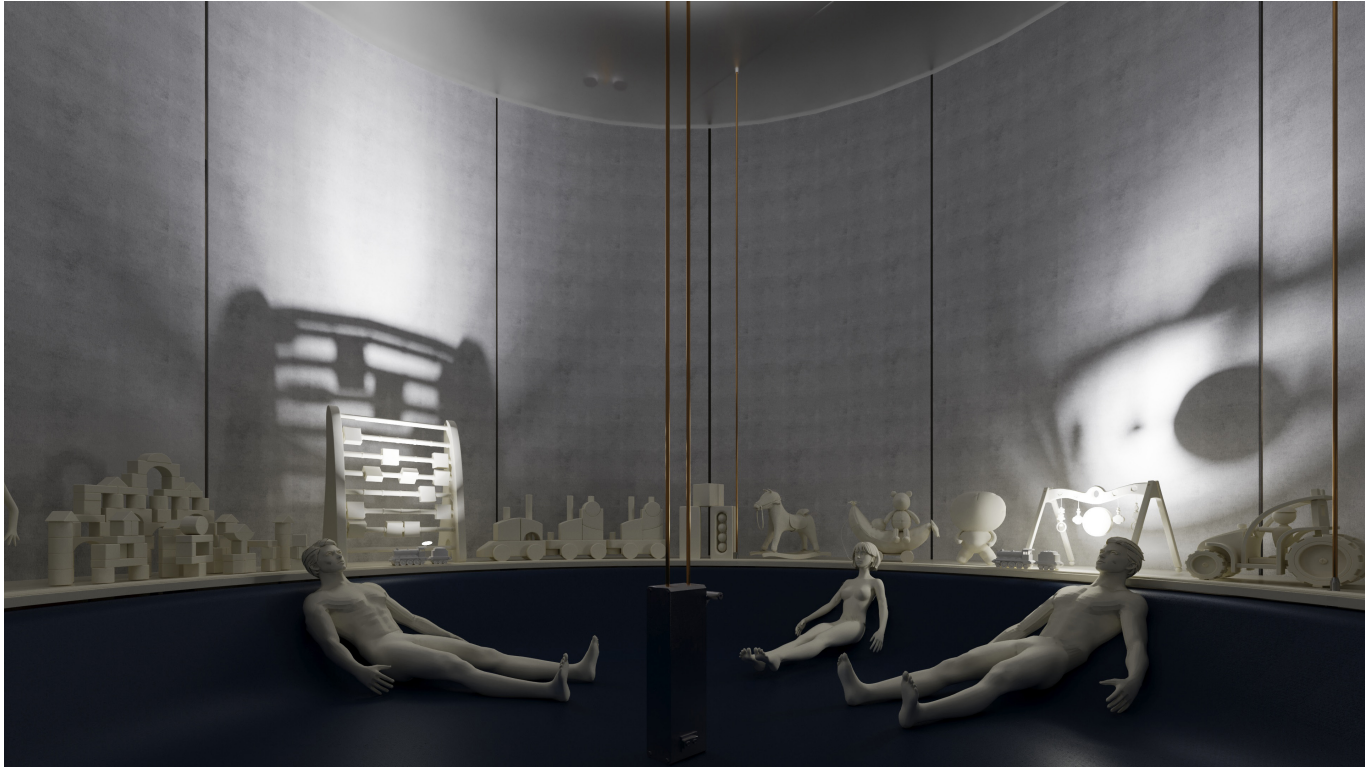

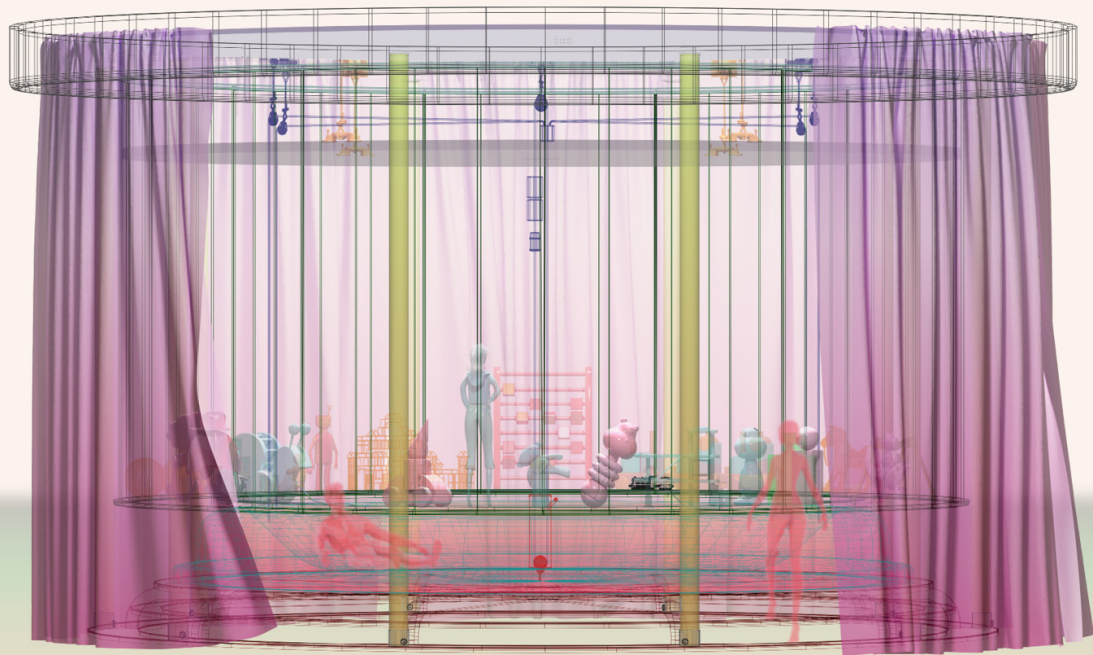
Το phantasmagoria ξεκίνησε από την ιδέα ενός sleeping pod, δημιουργώντας ένα περιβάλλον που ευνοεί την μετάβαση σε κατάσταση υπνικής βύθισης. Δεύτερη σκέψη που οδήγησε στον σχεδιασμό του αντικειμένου είναι το φως που αντιλαμβανόμαστε μέσα από τα βλέφαρα όταν κοιμόμαστε σε ένα κινούμενο όχημα. Ένα μοτίβο που διασχίζει τον χώρο και δημιουργεί την αίσθηση μιας νυχτερινής ροής. Οι επισκέπτες καλούνται να ξαπλώσουν πάνω σε ένα μεγάλο στρώμα, που αποτελεί τη βάση της εγκατάστασης, και ενεργοποιούν ένα σκηνικό πλήρους τεχνητής ανάπαυσης.

Απο το πάνω μέρος της εγκατάστασης κατεβαίνει ένα ράφι με αντικείμενα σε μορφή παιχνιδιών, ανακαλώντας τις πρώτες εμπειρίες ύπνου και την παιδική αίσθηση ασφάλειας, όπως τα κρεμαστά παιχνίδια που κουνιούνται πάνω από τις κούνιες. Ο ύπνος μας επηρεάζεται από το μέρος που κοιμόμαστε, από το τι μας περιβάλλει και, αν και τα μάτια μας είναι κλειστά, επηρεαζόμαστε από τις συνθήκες που βρίσκονται ακριβώς πέρα από την άκρη του κρεβατιού μας. Με αυτή την αφετηρία έγινε και η επιλογή των αντικειμένων στο ραφι. Είναι ακριβώς αυτές οι συνθήκες που η εγκατάσταση αναπαράγει, διαμορφώνοντας έναν χώρο γνώριμο και οριακά καθησυχαστικό.

Πάνω στο ράφι, ένα μικρό τρενάκι με φως κινείται κυκλικά, σχηματίζοντας σκιές απο τα αντικείμενα και ενισχύοντας την αίσθηση του ρυθμού και της κίνησης μέσα στο σκοτάδι. Αυτό το ρυθμικό μοτίβο φωτός, που διαχέεται στο χώρο, λειτουργεί ως υποκατάστατο νανουρίσματος, προσφέροντας μια υποσυνείδητη παρότρυνση για ύπνο.

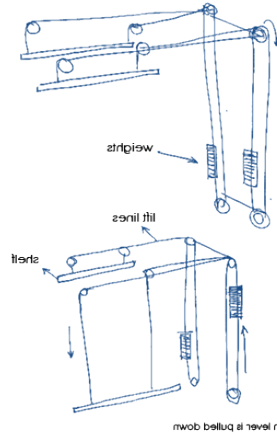
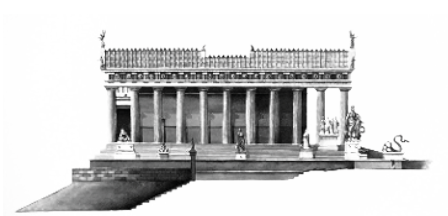
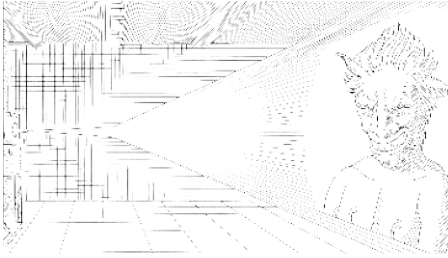

side view 1/5

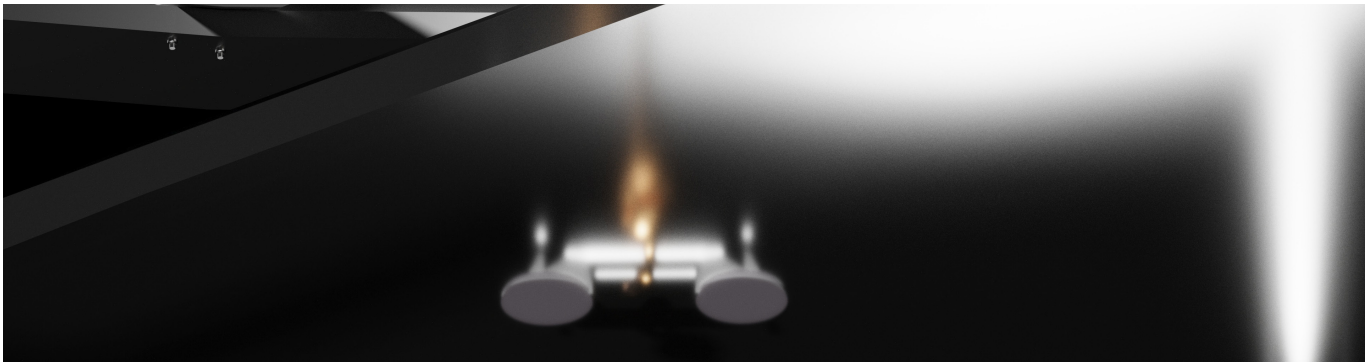
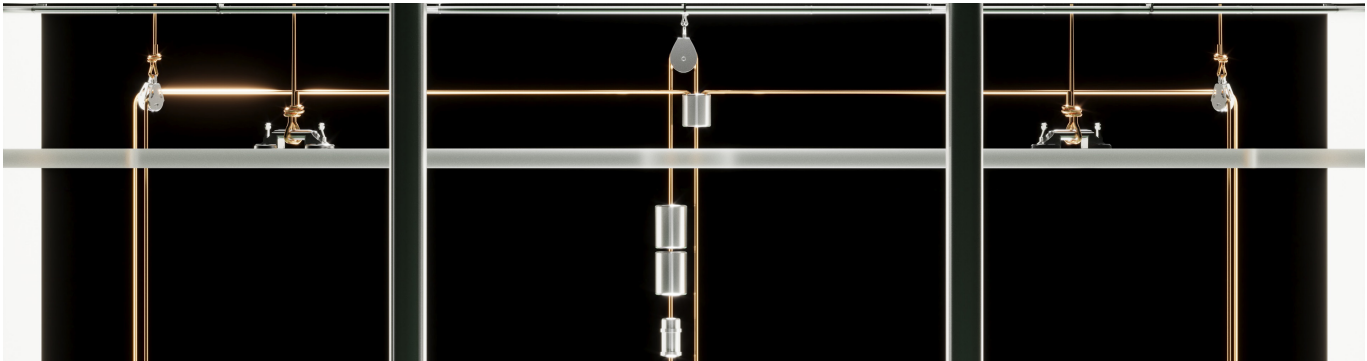
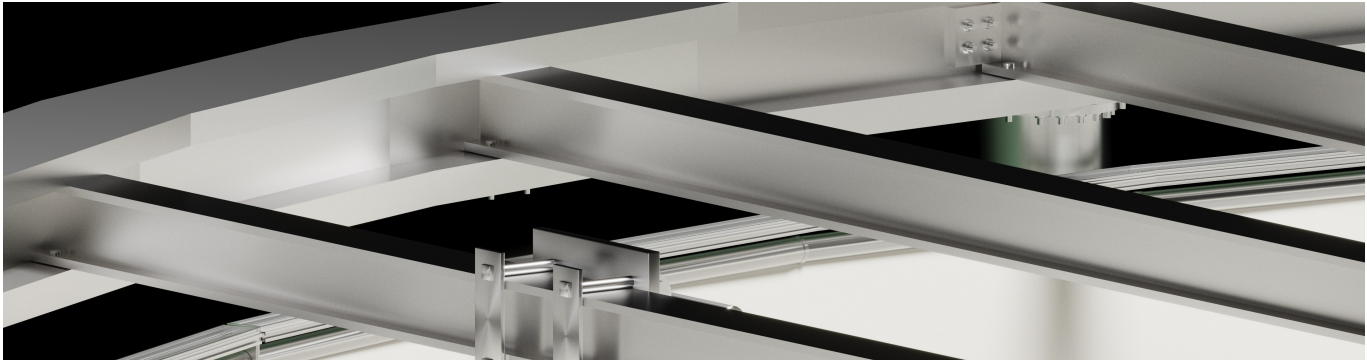

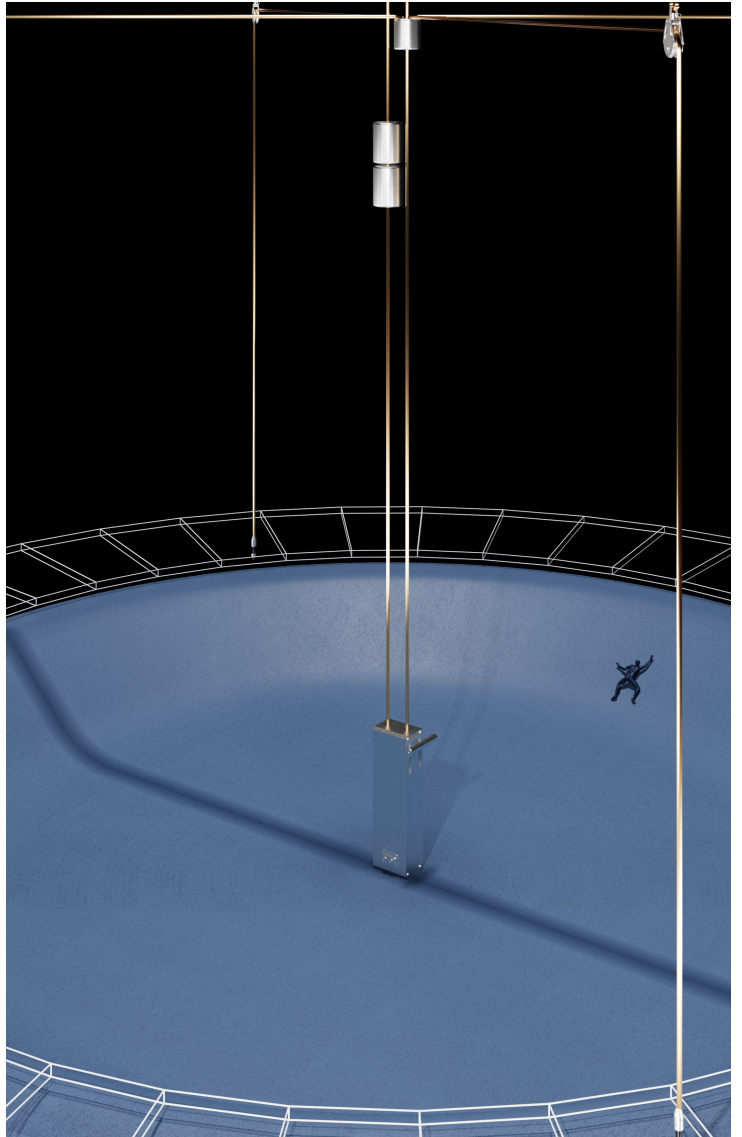
Ο τίτλος συνδέεται με την εγκατάσταση ως ιστορική αναφορά στην τεχνική που χρησιμοποιούσε φως, σκιά και κίνηση για να δημιουργήσει ψευδαισθήσεις ή οπτικά φαινόμενα που προκαλούσαν δέος, θαυμασμό ή και τρόμο.

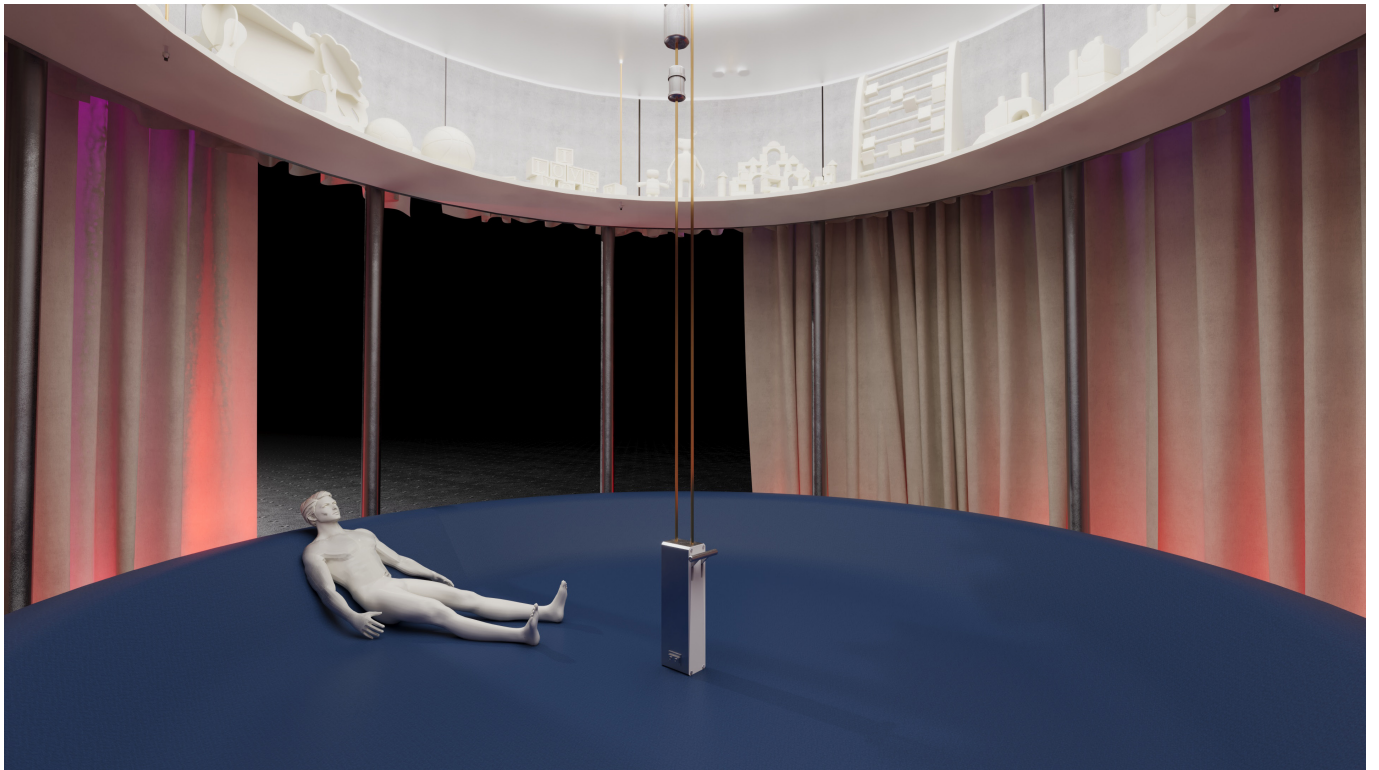
Το τρενάκι με το φως δημιουργεί κινούμενες σκιές στις περιμετρικές επιφάνειες της εγκατάστασης, λειτουργώντας σαν μικρές οπτικές ψευδαισθήσεις, μια ονειρική εμπειρία που μπορεί να προκαλέσει υπναγωγία, δηλαδή, την εμπειρία της μεταβατικής κατάστασης από την εγρήγορση στον ύπνο.

Όταν η εγκατάσταση δεν είναι ενεργή, οι επισκέπτες μπορούν να περιπλανηθούν γύρω και μέσα σε αυτήν με το ράφι να βρίσκεται στην υψηλότερη θέση του, τα εσωτερικά φώτα παραμένουν ενεργοποιημένα και τα εξωτερικά δραματοποιούν την όψη των κουρτινών, δημιουργώντας την αίσθηση μιας θεατρικής παράστασης, προετοιμάζοντας τον χώρο για την επόμενη εμπειρία.

Η εγκατάσταση ενεργοποιείται για μικρό χρονικό διάστημα όπως ένας σύντομος υπνάκος, ειδικά κατά τη διάρκεια της ημέρας, τονίζει την ανάγκη να χρησιμοποιηθεί κάθε ευκαιρία για να σιγάσει κανείς από τον υπερβολικά επιταχυνόμενο ρυθμό της παραγωγής.

Crary, Jonathan. 24/7: Late Capitalism and the Ends of Sleep. London: Verso, 2013.

Lefebvre, Henri. Rhythmanalysis: Space, Time and Everyday Life. London: Continuum, 2004.

Virilio, Paul. The Aesthetics of Disappearance. New York: Semiotext(e), 1991.

Deleuze, Gilles. Difference and Repetition. New York: Columbia University Press, 1994.

Foucault, Michel. Discipline and Punish: The Birth of the Prison. New York: Vintage Books, 1995.

Williams, Raymond. Technology and the Society. London: Penguin, 1974.

Steger, Manfred B., and Paul James. Globalization Matters: Engaging the Global in Unsettled Times. Cambridge University Press, 2019.

Wolf-Meyer, Matthew J. The Slumbering Masses: Sleep, Medicine, and Modern American Life. University of Minnesota Press, 2012.

Häggglund, Martin. This Life: Secular Faith and Spiritual Freedom. Pantheon Books, 2019.

Crary, Jonathan. Suspensions of Perception: Attention, Spectacle, and Modern Culture. MIT Press, 1999.

Dunne, Anthony, and Fiona Raby. Speculative Everything: Design, Fiction, and Social Dreaming. MIT Press, 2013.